

سیاست

چهارشنبه ۱۳۸۸، شماره ۲۸۹۲

۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

ادامه از صفحه ۲

شمارتیک انتخابات ۹۸

«فرهیختگان» هدف‌گذاری، استراتژی و چالش‌های یاز، یگان اصلی در انتخابات دوم اسفند ۹۸ پررسی کرد

دوقط‌چهار ماهه تا برگزاری انتخابات مجلس بازمه باقی مانده است، هرچند فعالیت‌های جریان‌های مختلف برای حضور در عرصه رقابت‌هاز شده‌اما هنوز گزیه‌ای انتخاباتی قفدر لیست که قابل توجه باشد و بتوان به‌ان فضای انتخاباتی گفت. در چنین فضایی تقسیم‌گرفتم به‌جای پرداختن به بررسی جزئیات، به‌صورت کلان‌تری و از نگاه جامع مجموعه عوامل و بازیگران فعال در میدان سیاست‌رأپررسی کنیم. آنچه در شماره امروز «فرهیختگان» می‌خواهید، بررسی مسأله، شناخت، موضوع جریان‌های سیاسی، کنشگری برخی افراد، نفع‌آف‌ت و منافع هر کدام و تهدت‌کن آنها یعنی فضای خارجی بر انتخابات است.

انتخابات ایران و اپوزیسیون خارج‌نشین

آنچنان که بسیاری از کارشناسان سیاسی طرح می‌کنند، عبور جمهوری اسلامی از چالش‌های بزرگی که در سه دهه اول انقلاب وجود داشته‌ام نتدرین حالت ممکن می‌خواهد بر ایران تاثیر بگذارد و هر طور که ششده تا در قدرت است از ایران یک کشور فروپاشیده یا مجموعه‌ای اهرم‌گسخته و بی‌خاستم بسازد، برای این هدف نیز استراتژی‌های تند و تیزی را داشته و همچنان هم‌پختی از آن کلیت‌الویه را در دستورات کار دارد.

تأثیر ایران بر زمین به این هدف یک استراتژی کلی داشت و دارد، چیزی که اسم آن را فشار حداکثری گذاشته و ذیل آن به‌اصطلاح مجموعه‌ای از فشارها برای ایران وارد کرده‌است.

زمانه ابتدا کار را با فشار سیاسی و اقتصادی آغاز کرد، یعنی هم در برجام به‌عنوان یک دستاورد سیاسی برای ایران در فضای بین‌المللی خارج شد و هم تحریم‌های سنگینی را که گفته می‌شود تاکنون در تاریخ سابقه نداشته علیه ایران مدیریت کرده‌است. در این مسیر هدف میان‌مدت به سفر رساندن فریوش نغم‌ايران و زوی امریکا پیگیری و همزمان با آن تلاش شده‌همه‌مکنان اقتصادی ایران به‌گونه‌ای تحت‌فشار قرار گیرد که قید همکناری اقتصادی با تهرآن را بزنند. در گام دوم مافوق‌نظامی با تحرک مدام نیروهای نظامی امریکا در منطقه همراه با تبلیغات رسانه‌ای برای غالب کردن این تحرکات به‌عنوان حدی بودن گزینه جنگ علیه ایران، کلید زده شد و تمام نوا تلبیغاتی امریکا و متحدانش برای ایجاد رعب و وحشت در ایران سیخ شد. ایجاد دولتی جنگ - صلح یکی از دستاوردهای تصفیه‌نویمیه امریکا در زمستان و بهار گذشته بود. نهایتا تلاش برای ایجاد آشوب چه در سطح اقتصادی عمومی و چه در خرابی‌های شهر- که تجربه آن در دی ۹۶ هم وجود داشت، پیگیری و مراد ۹۷ به‌عنوان نقطه اوج و تحقق آن هدف گذاری شد. در این میدان البته امریکا به‌عنوان موفقیت حداکثری خود را در دست نیاورد بلکه از یک معضل زمانی به بعد نتیجه‌عکس نیز گرفت.

حدود یکسال بعد از آنکه ایران با فشار زوی و به‌عنوان ناملاتم سنگین بازارهای اقتصادی را فروزنود و در نهایت با کاهش فروش نفت تازگی گذار شد، دور کشور را تغییر برخی رویه‌ها فضا مدیریت شد و با وجود اینکه در بهار گذشته فشارها به اوج خود رسید به‌تدریج تاظلمات گذشته و افزایش جدی تورم، بیکاری و تعطیلی فعالیت‌های اقتصادی کاهش یافت.

از میانه بهار و قبیلتا از اواسط دیپلماته‌ام امریکا هر چه کرده به رسته خورد و در مقابل این ایران بود که نشان داد می‌تواند نفت خود را هرچند محدود بفروشد، به همان مقدار فروش نفت و با جایگزین کردن برخی دیگر کشور دارا درند. ایران در عرصه امتحان نظامی هم توانست با هدف قرار دادن نیروها، متجاوز امریکا و توقیف نفتکش انگلیسی با یک ریزش در نفت بزند، هم تهدید خارجی را دفع کند و هم استیجاب ملی با مقابله با فشارهای خارجی را زمین بسازد.

امروز اما آخرین گزینه‌ای که زوی مغرب قرار دارد و هنوز از آن قطع امید نگرده، عملیات روانی و استفاده از موج‌های تبلیغاتی درخصوص آینده ایران است. این عملیات و پوشش از شرایط بد اقتصادی و سیاسی هدف این سیاست است و ابزار آن هم رسانه‌های مکتبر خارجی و منابع داخلی رخنه‌سازانه‌های داخلی نزدیک به غرب و حتی برخی فعالان سیاسی هستند. امریکا از این مسیر البته تلاشی می‌کند جریان نزدیک به خود را که می‌گوید اگر با غرب سازنیم فرو می‌یابیم در ایران فروکش می‌کند.

اصحاح‌طلبان و مسأله مشارکت

واقعیت آنکارا نشاندهنی این است که در انتخابات این مشارکت حضور مردمی مهم و بسیار سرنوشت‌ساز است که البته به‌عنوان ودلایلی وری آنچه برخی فعالان سیاسی بیان می‌کنند، وجود دارد و قطعاً نتواند در قند دلیل کارکنان‌تری بیشتر از افغان در یک بازی سیاسی نتخواهد بود.

برخی فعالان استراتژی اصلاح‌طلب مدتهاست درگیری و چالش ایران را غرب و افزایش فشارهای امریکا و هم‌پیمانانش به ایران امع از فشارهای سیاسی، اقتصادی و امنیتی را به‌عنوان یک فرصت کنران‌نشاندهنی برای بهره‌برداری در فضای سیاسی داخلی می‌بینند و در تلاشند از این مسیر بتوانند نفع یک‌مسأله سیاسی را حاصل کنند.

به این معنا که آنها با تحمیر خودانند فشارهای خارجی و ضروری بودن انسجام داخلی برای مقابله با آن، ابراز می‌کنند که این انسجام داخلی تا حدی تا حدی ضروری است و در انتخابات استفاده‌ننده محقق خواهد شد. این حضور حداکثری هم عنیت نخواهد یافت، مگر با کوتاه آمدن نشیروانی گنجین در نظرات استصوابی و توقیف همزمانی اصلاح‌طلب‌ها با غرب و افزایش فشارهای اقتصادی مجلس خودارم.

نکته دوم هم اینکه نغمتها در این انتخابات که در همه ادوار گذشته به‌عاط و تهدید تهدت خارجی به‌ویژه از جانب امریکا شرایط ایران آفتقر حساس بوده که ضرورت حضور حداکثری غیرقابل انکار بوده‌است، چنانکه در ایام جنگ تحمیلی این ضرورت وجود داشته‌بود و بعد از آن هم هیچ دوره‌ای سابقه آن کنار نرفته، لذا استفاده‌ای به‌عبارت بهتر، سوء استفاده سیاسی از وضعیت امروز هم چیز جدیدی لگت نشان داد اما دور گذشته مضموم است.

استراتژی اصلاح‌طلبان برای انتخابات

در فاصله چهار ماه مانده به انتخابات استفاده‌م در شرایطی که گویا تنور فضای انتخاباتی هنوز روشن هم نشده‌ا و جامعه از رنگ بارش‌های تاثیر بر انقلاب با ابرازهای سختی مانند جنگ و حتی تحریم و آشوب داخلی کمربند شده و به‌تدریج ایده‌پرداران غربی به این نتیجه‌رسیده‌اند که شاید تنها مسیر تاثیرگذاری بر انقلاب چه کاهش دوز انقلابی‌گری و چه حتی تغییر محتوا و ایده‌ها، از مسیر مستقیم هوای رای می‌گذرد و لاغیر.

از همین رو برخالف گذشته که ایده تحریم انتخابات و تلاش برای کاهش مشارکت برای تضعیف ایده‌های نظام مطرح می‌شد، در انتخابات‌های اخیر مسأله تحریم انتخابات میان ضد انقلاب و اپوزیسیون کنار گذاشته‌شود و از قضا حضور مدیریت‌شده برخی افکار خاص در انتخابات و گرفتن رای برای فرد، جناح و گروه خاصی مسأله اول آنها شده‌است، چیزی که با بررسی برنامه و محتوای منتشرشده در رسانه‌های این جریان، قابل مشاهده‌است.

در این میان غرب و به‌واقع جریان‌های خاص در امریکا (تولابنده دموکرات‌ها) نگاه به ابرازهای این جریان، نمی‌آید حامی فعالیت‌هایی از جریان‌های سیاسی در ایران باشد چه سلبی و چه ایجابی، چنانکه تمای این همکاری نیز به دفاعت از درون کشور و از جانب برخی سیاسیون مطرح شده‌است. برای مثال می‌توانید به یادداشت چهار نفر از اصلاح‌طلبان امریکا در «نیویورک تایمز» در تیرماه گذشته مراجعه کنید و ببینید حسن اسمن‌زاده معاون وزیر امور خارجه در دولت محافظه‌کار جمهوری محافظت‌تاریخ‌معاون وزیر کشور وقت، محمدرضا خاتمی نایب‌رئیس مجلس سنده و عبدالله امریکان‌زاده مستخوگی کابینه اصلاحات نسبت خود با امریکا را چگونه تعریف کرده و به سران ایالات متحده یادآوری کرده‌اند که از سیاست خارجی امریکا با آنها همکاری نکنند، در انتخابات این شکست خواهند خورد. با حتی بالاتر از آن نوشته محمد خاتمی رئیس دولت اصلاحات در روزنامه

«گاردین» می‌تواند به‌عنوان یک سند مورد بررسی قرار گیرد تا مشخص شود فعالان اصلاح‌طلب در میانه درگیری ایران و امریکا به‌عنوان به چیزی هستند. در این میان البته غربی‌ها هم بدشان نمی‌آید جریان خوشبین به سیاست‌هایشان در ایران روی کار بیاید و از این مسیر اقدامات موثرتری علیه ایران سازماندهی شود.

قرامه‌پازی به‌هم‌زن!

ماجرای ترامپ و تیمش البته را رویکرد آن جناحی که نامشان را بردیم، متفاوت است. او خیلی به رویکرد نرم و سیاست‌نویزی پیچیده اعتقادی ندارد و به نتدرین حالت ممکن می‌خواهد بر ایران تاثیر بگذارد و هر طور که ششده تا در قدرت است از ایران یک کشور فروپاشیده یا مجموعه‌ای اهرم‌گسخته و بی‌خاستم بسازد، برای این هدف نیز استراتژی‌های تند و تیزی را داشته و همچنان هم‌پختی از آن کلیت‌الویه را در دستورات کار دارد.

تأثیر ایران بر زمین به این هدف یک استراتژی کلی داشت و دارد، چیزی که اسم آن را فشار حداکثری گذاشته و ذیل آن به‌اصطلاح مجموعه‌ای از فشارها برای ایران وارد کرده‌است.

زمانه ابتدا کار را با فشار سیاسی و اقتصادی آغاز کرد، یعنی هم در برجام به‌عنوان یک دستاورد سیاسی برای ایران در فضای بین‌المللی خارج شد و هم تحریم‌های سنگینی را که گفته می‌شود تاکنون در تاریخ سابقه نداشته علیه ایران مدیریت کرده‌است. در این مسیر هدف میان‌مدت به سفر رساندن فریوش نغم‌ايران و زوی امریکا پیگیری و همزمان با آن تلاش شده‌همه‌مکنان اقتصادی ایران به‌گونه‌ای تحت‌فشار قرار گیرد که قید همکناری اقتصادی با تهرآن را بزنند. در گام دوم مافوق‌نظامی با تحرک مدام نیروهای نظامی امریکا در منطقه همراه با تبلیغات رسانه‌ای برای غالب کردن این تحرکات به‌عنوان حدی بودن گزینه جنگ علیه ایران، کلید زده شد و تمام نوا تلبیغاتی امریکا و متحدانش برای ایجاد رعب و وحشت در ایران سیخ شد. ایجاد دولتی جنگ - صلح یکی از دستاوردهای تصفیه‌نویمیه امریکا در زمستان و بهار گذشته بود. نهایتا تلاش برای ایجاد آشوب چه در سطح اقتصادی عمومی و چه در خرابی‌های شهر- که تجربه آن در دی ۹۶ هم وجود داشت، پیگیری و مراد ۹۷ به‌عنوان نقطه اوج و تحقق آن هدف گذاری شد. در این میدان البته امریکا به‌عنوان موفقیت حداکثری خود را در دست نیاورد بلکه از یک معضل زمانی به بعد نتیجه‌عکس نیز گرفت.

حدود یکسال بعد از آنکه ایران با فشار زوی و به‌عنوان ناملاتم سنگین بازارهای اقتصادی را فروزنود و در نهایت با کاهش فروش نفت تازگی گذار شد، دور کشور را تغییر برخی رویه‌ها فضا مدیریت شد و با وجود اینکه در بهار گذشته فشارها به اوج خود رسید به‌تدریج تاظلمات گذشته و افزایش جدی تورم، بیکاری و تعطیلی فعالیت‌های اقتصادی کاهش یافت.

از میانه بهار و قبیلتا از اواسط دیپلماته‌ام امریکا هر چه کرده به رسته خورد و در مقابل این ایران بود که نشان داد می‌تواند